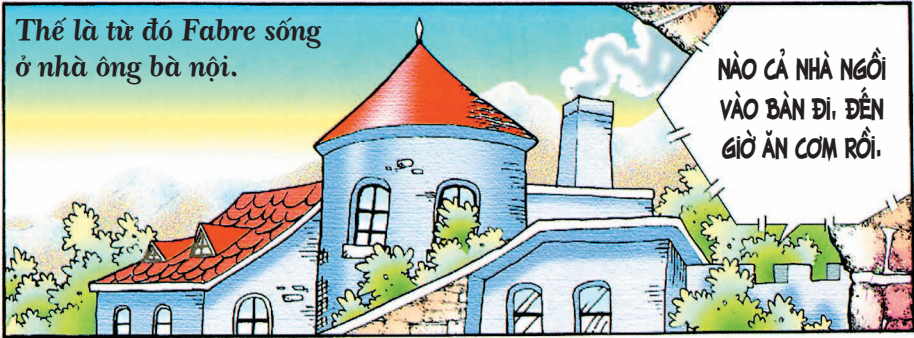

Thế là từ đó Fabre sống
ở nhà ông bà nội.

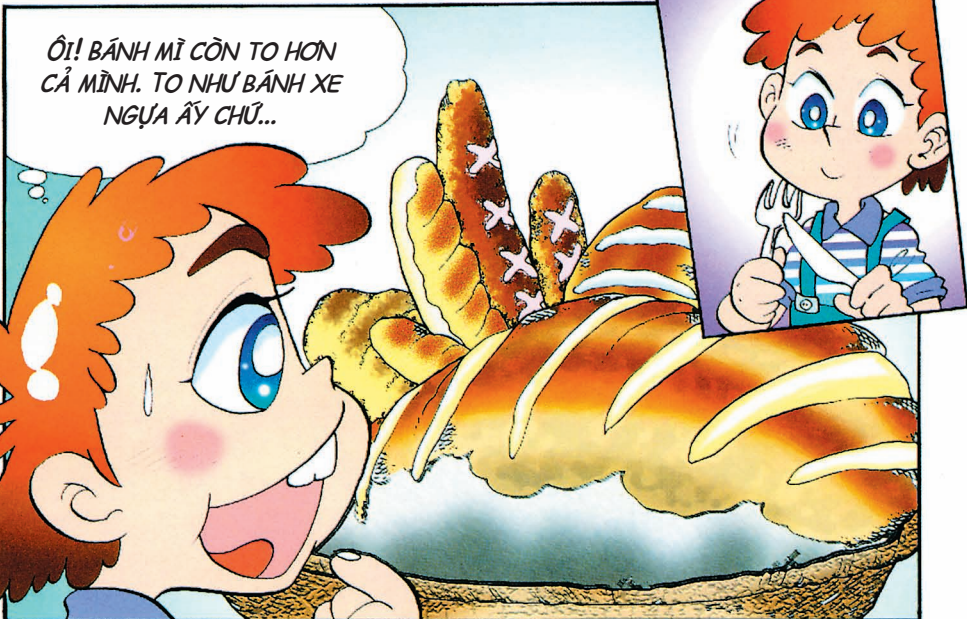
NÀO CẢ NHÀ NGỒI
VÀO BÀN ĐI. ĐẾN
GIỜ ĂN CƠM RỒI.

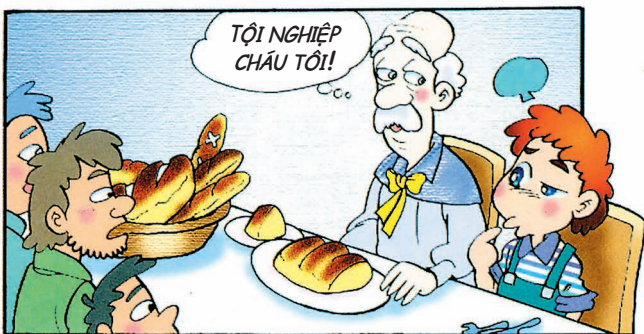
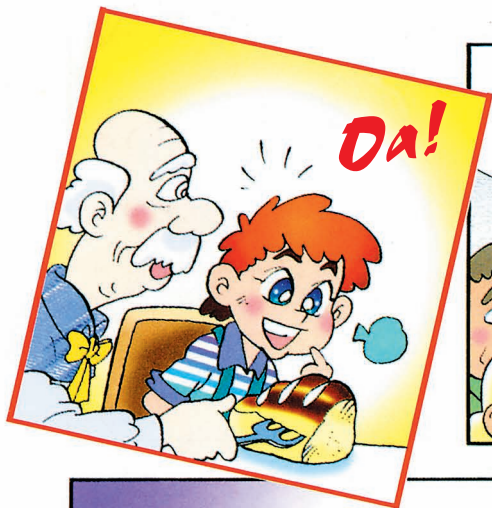
FABRE Æ, CHÁU
LẠI ĐÂY NGỒI VỚI
ÔNG NÀO.

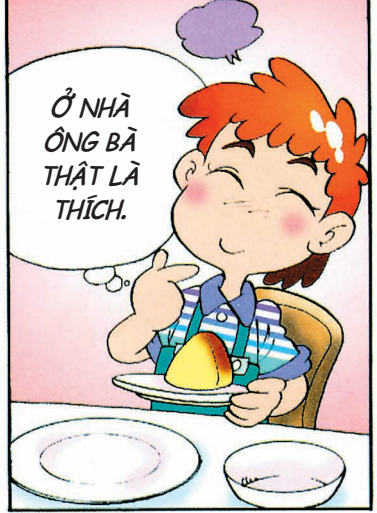
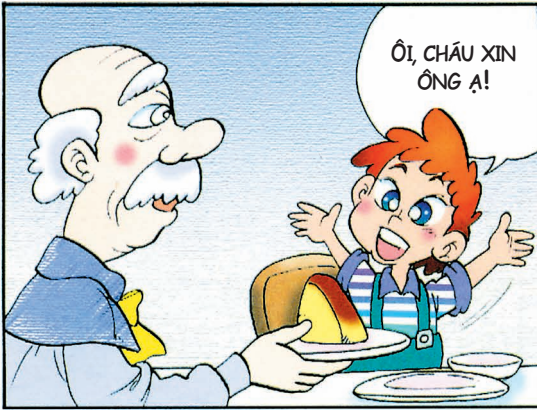

CHÁU ĂN THẬT
NHIỀU VÀO NHÉ.

ỒI! BÃNH MÌ CÒN TO HƠN
CẢ MÌNH. TO NHƯ BÃNH XE
NGỰA ẤY CHỨ...

Dần dần Henri Fabre quen với cuộc sống tràn đầy tình yêu thương của ông bà nội.

Thỉnh thoảng Fabre có nhớ đến bố mẹ nhưng rồi cậu bé lại quên ngay khi ra đồng chơi với các loài côn trùng.

